

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1944
ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 26
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 300.000

ΕΚΔΟΣΙΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ
ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΓΚΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ
ΣΩΤΟΣ ΚΛΗΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ 13—ΑΡ. ΤΗΛ. 52-011
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Ο "ΗΛΙΟΣ"
ΤΥΠΟΓΡΑΦ.: ΚΑΡΦΟΡΗ 11—ΑΡ. ΤΗΛ. 22-555

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕΙΣ

ΟΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΙ

Επί τη ευκαιρία της προσεχούς εντός του μηνός εισόδου του εις το 2ον έτος από της ίδρύσεώς του, ο «Καλλιτεχνικός Κόσμος» αφού από της στήλης ταύτης διαβιβάζει τας θερμάς του ευχαριστίας προς τους αναγνώστας του διά την ζωηράν των υποστήριξιν, δέχεται ν' αντιμετώπιση με υπερίσταναν το ζήτημα των σχέσεών του με μερικούς από τους κ. κ. θιασάρχας, θεατρώνας και έν γενεί θεατρικούς εργοδότας, με τό πικρόν παράπονον ότι άν ο «Καλλιτεχνικός Κόσμος» υπεστήριξεν εκθύμως τά γενικά συμφέροντα του θεάτρου και συνεπώς των εργοδοτών, δέν άντίκρουσεν εκ μέρους μερικών εκ των τελευταίων τούτων εμψή αδιαφορίαν άν όχι εμπάθειαν.

Διατί;
Δέν άντελήφθησαν οι κ.κ. θιασάρχαι ότι μοναδικός μας πάθος είναι ή βελτίωσις του έλληνικού θεάτρου;

Δέν άντελήφθησαν ότι εις τά μικρά ή μεγάλα συμφέροντά των, μάς εδρον πάντοτε ή συμμαχούς εις τό πλευρόν των ή πρωτοστατούντας;

Δέν άντελήφθησαν ότι και αὐταί αι έναντίον μερικῶν ήθοποιῶν επικρίσεις και υποδείξεις μας, αὐτοῦς κυρίως τούς θιασάρχας, έξυπηρετοῦν;

Οὐδέποτε ζήτησαμεν άνταλλάγματα οὔτε και πρόκειται ν' απαιτήσωμεν τί.

Παλαιῶν συνεχῶς ο «Καλλιτεχνικός Κόσμος», παλαιῶν υπέρ της εὐπρεποῦς του εικονογραφημένης εμφανίσεως, παλαιῶν διά νά παρουσιάσει τῶν ἐπιλέκτων τῶν υπογραφῶν μεταξύ τῶν συνεργατῶν του, παλαιῶν κατά τῶν δυσχερεστάτων της ζωῆς συνθηκῶν, ἐπέτυχε ν' άνέλθῃ εις βαθυδα κυκλοφορίας ζηλοτύπως δρωμένην παρά πολλῶν, πλείστων άλλων εβδομαδιαίων ή ημερησίων έντύπων, οὔτως ὥστε νά καταστή πραγματικόν έξυπηρετικόν ὡς δημοσιογραφικόν ὄργανον.

Μετά ένα μήνα, ὁπότε ο «Καλλιτεχνικός Κόσμος» θά εισέλθῃ εις τό δεύτερον της εκδόσεώς του έτος, θά ἐπιθῶμι νά του ὑπεδεικνύοντο και άλλα καθαρά θεατρικά φύλλα τά ὁποία νά δῆνυσαν μέσω τισαύτης περιόδου, ένα ὀλόκληρον έτος ἀγῶνος, ἐπιμονῆς και ἀναμφισβήτητον θυσίῶν.

«Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»

ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ

Του κ. ΑΘ. ΔΗΜΗΤΡΕΑ

Η ἀτμόσφαιρα μέσα στό καμαρίν πήρε και τό νεκρικό, ὡς νά κινήθηκε πάνω ἀπ' την πόρτα ή φρεσούρα του θανάτου. Η ηρωίδα που πέθανε στη σκηνή, μπηκε μέσα εκείνη τη στιγμή. Είχε στο σύνολό της ἀκόμη τη σφραγίδα της Τέχνης, εκείνη την ἀκαμψία ήλαδου του πτώματος και στο πρόσωπό της τις γραμμές της αγωνίας και του σπασμού, την έννοιη τελευταία εκδήλωση της ζωῆς. Μπήκε κι έπεσε, ἀποκαμωμένη και αισθητή, στην πολυθρόνα της τουαλέτας. Η ἀμυγῆς έτρεξε νά την ξεβάφῃ και την απαλάξει ἀπό τά ρούχα της σκηνῆς.

— Δέ θά ξεβαφῶ, της εἶπε εκείνη ενῶν. Είμαι πολύ κουρασμένη. Θά περάσω μιά σάρα στο κεφάλι μου... Άλλωστε, θά πάω κατευθείαν στο σπίτι.

Ο έρωμένος της, που περίμενε δίπλα καθισμένος σε μιά καρέκλα, έκανε μιά κίνησι διαμαρτυρίας.

— Είχαμε συμφωνήσει νά πάμε στο καμαρά, εἶπε. Κράτησα ένα τραπέζι.

Η ήθοποιός σήκωσε τούς ὤμους. Ύστερα έκανε μιά ἀκόμη κίνησι για νά διευκολύνῃ την ἀμυγῆ νά της βγάλῃ το φόρεμα.

— Έκατόν εἴκοσι παραστάσεις, εἶπε κουρασμένα. Αὐτό τό ὄλο τόν βαρέθηκα πιά. Άς πάει στο διάβολο κι ή επιτυχία και τό καλό της... Μάρθα, δώσε μου τή σάρπα.

Ο έρωμένος της δέν εἶπε τίποτε. Ήταν φανερό πῶς ή ήθοποιός ήταν στα νεύρα της. Τούλάχιστον ήθελε νά φαίνεται πῶς ήταν στα νεύρα της.

— Νά τηλεφωνήσω στο καμαρά πῶς δέ θά πάμε; τή ρώτησε.

— Εκείνη φάνηκε ὡς νά μήν άκουσε στην ὁρχή, καθώς ὄρθια μπροστά στον καθρέφτη φορούσε τή σάρπα. Σε λίγο ὤμος.

— Κάνε ὅπως θέλεις.

Και ξαφνικά, ὡς νά θυμήθηκε και πού τό εἶχε ξεχάσει—και ὡς αὐτό νά τή στενοχωροῦσε:

— Πῶ, πῶ! Θεέ μου! παρά λίγο νά τό ξεχάσω! Πρέπει νά πάω σε κάποιο σπίτι πού θά μου διαβάσουν ένα καινούργιο έργο... Τί ἀγαρεία!...

— Θά ξεβαφῆτε, λοιπόν; ρώτησε ή ἀμυγῆ.

— Νά ξεβαφῶ... Όχι, δέ βαρύναι. Άνθρωποι του θεάτρου θά βλαί... Πήγαμε, Μάρθα. Δέ σε χρειάζομαι πιά.

Η ἀμυγῆς καληνύχτισε και βγήκε.

— Λοιπόν; έκανε ὁ έρωμένος της. Θά μ' αφήσεις κι' ἄπονε; "Ε, όχι—αὐτό δέν ὑποφέρεται πιά. Τή μιά εἶσαι κουρασμένη, την ἄλλη έχεις νά πᾶς στην ἀδελφή σου, ἄλλοτε έχεις βραδυνη πρόβα με τή μοδιόστρα σου κι' ἄλλοτε θά σοῦ διαβάσουν κάποιο έργο. Τί ὄλο παίζω τέλος πάντων ἐγώ, μέσα σ' ὅλα αὐτά; Λές πῶς μ' αγαπάς, κι' ὡμος σε τίποτα δέ μου δείχνεις οὔτε την ἀγάπη. Ένας πού ἀγαπά, θέλει νά βρῖσκειται ὅσο γίνεται πού πολύ μαζί μ' εκείνον τὸ ἄγατά. Έγώ...

— Η ἀγάπη πρέπει νά είναι δημιουργική, ὄχι παθολογική, τόν διέκοψε εκείνη ἀποφθεγματικά. Τού εἶπε οὖν τά τέτοιες φράσεις, παρμένες ἀπό ρόλους πού εἶχε παίξει.

— Ύστερα πησάσε και με τό χέρι της τὸ χάιδεψε τὰ μαλλιά.

— Τί παιδί πού εἶσαι, τού εἶπε. Στοιχηματίζω πῶς δέ σε μέλλει και τόσο πού θά περάσουμε χωριστά τή βραδυά, ὅσο γιατί πάλι σε τριγορίζουν οἱ ὑποψίες—πῶς ξερεῖ πάλι τί εἶβαλε στο μυαλό σου για τό πού θά πάω... Μά, καλά. Δέν καταλαβαίνεις πῶς αὐτό με θίγει; "Ε; Άφού σ' αγαπῶ...

— Μ' αγαπᾶς!...

— "Ε; τί; Τό ἀμφισβητεῖς;! Τότε, λοιπόν, γιατί ερχομαι μαζί σου; "Ε; καταλαβαίνεις πόσο είναι βαρὺ αὐτό πού θέλεις νά πᾶς;

— Εκείνος δέν ἀπάντωσε. Τί, ἄλλωστε, ν' ἀπαντήσῃ; Εἶχε πῆ και πού, βέβαια, δέν ἐπιτρέπεται νά τό πᾶ κανείς; Έρωτοῦσε την έρωμένη του άν τόν αγαπᾶ!

— Η ήθοποιός έκανε δυό-τρία ἀγά βήματα πρὸς την πόρτα. Φανόταν πολύ σκεπτική, και ξαφνικά, τὰ μάτια της δάκρυσαν.

— Έτοι εἶσατε οεῖς, εἶπε μέσα σ' ένα λυγρό. Σᾶς ἀρέσουν τά καμώματα, τὰ ψεύτικα λόγια, —δέν μπορείτε ποτε νά νοιώσετε μιά τιμία γυναικία, πού φέρεται μαζί σας με εἰλικρίνεια...

— Εκείνος, ἀναποφάσιτος, έμεινε ὄρθιος δίπλα σε μιά πολυθρόνα πού ήταν ριγμένο τό φόρεμα της Αυσδαίμονας.

— Η ήθοποιός προχώρησε τότε, τόν πλησίασε, ἀκούμπησε τὸ χέρι της στους ὤμους του και τού εἶπε, καθώς τό εἶπε δταν έπαιξε τή Σαλώμη:

— Άφρέ με νά φιλήσῶ τό στόμα σου...

ΑΘ. ΔΗΜΗΤΡΕΑΣ

Άστέρεις πού πέρασαν ἀπό τό Ραδιοφωνικό Σταθμό Ἀθηνῶν

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΠΟΥ ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Καλλιτεχνικές ἀναμνήσεις γραμμένες ἀπό τόν γνωστό δημοσιογράφο κ. ΜΙΝΩ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

Στή λίγη ζωή της Ἑλληνικῆς Ραδιοφωνίας, πρὶν ἀπὸ τόν πόλεμο πού τὰ ταξίδια εἶταν κάτι τό πολύ εἰκόλο και εἰκόρα και παίζεις τώρα στην Ἑθνική μας Σκηνή στο λυρικό τιμῆμα της. Ἡ νεαρή ἀθηναίωσα, Ἄννα Τασοπούλου, ὀψίφωνος της κρο-

Μία τελευταία φωτογραφία της καλλιτέχνιδος ΑΝΝΑΣ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ἀφιερῶμένη στο συνεργάτη μας κ. Μίνω Ἀνδρουλιδάκη.

στικό ἄν θέλετε, οἱ καλλιτέχνες πού ζουν και θριαμβεύουν στην Εὐρώπη και στην Ἀμερική, ἐρχότανε τακτικά στην Ἀθήνα και ὄλοι μ' εὐχαριστοῦσαν τους εὐγενικά προσφερόσανε νά παίξουν ή νά τραγουδήσουν ἀνάλογο και τήν δικιότητά τους. Ἐποχῆ εἰρημῆς τότε, πού ή ραδιοφωνία μας ὅπως κι' ὄλοι του κόσμου, χρῆσιμε μόνον για τήν ἀνάπτυξη της μουσικῆς και γενικότερα της καλλιτεχνικῆς και φιλολογικῆς, ἀκόμη και της εκπαιδευτικῆς στάθμης του λαοῦ.

ΠΟΙΕΣ ΔΟΞΕΣ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΓΟ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΜΑΣ

Πέρασαν λοιπόν τότε ἀπό τό ραδιοφωνικό μας σταθμό σχεδόν ὄλες ή "Ελληνίδες" κι' οἱ "Ελληνες" μουσικοί, πού θριαμβεύουν στα δυό ημισφαίρια του κόσμου και πού έξενε χάρες προηγμένης πού στην καλλιτεχνία τους ἀκούσαν, τους τιμῶν και τους ἀντιβέβαιον.

Ἐνάμεσα σ' αὐτοῦς εἶταν: Ο μέγας μας μέστρος, ή μουσική δόξα της Ἑλλάδος Δημήτριος Μητρόπουλος, διεθνούς φήμης διευθυντής ὀρχήστρας, ἀποκαταστημένος στη Μινεάπολι της Ἀμερικῆς ὄπου διευθῖνει τις σημερινές συναυλίες τού μεγάλου τούτου μουσικού κέντρου.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΑΡΧΙΖΕΙ

ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡῶΝ ΓΥΡῶ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ

Του σκηνογράφου μας ΜΑΡΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ Α' ΑΡΘΡΟ ΗΡΘΕ Η ΎΡΑ ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΤΗ ΣΚΥΤΑΛΗ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Ο μαίτρ, γύριζε ἀπό ένα θριαμβευτικό τουρνέ του στην Εὐρώπη κ' ήρθε νά δει την ἀγαπημένη μητέρα του και τόν ἀδελφό του—κάθως και τούς παλιούς συνεργάτες του, τούς ὄδελφους Ἀθηνῶν. Ἡ ἑκακοστή Ἑλλάδα ἔμεινε ὄφωμος Μαργαρίτα Πέρα τῆς Κρατικῆς Ὀπερας της Βιέννης, ἐπισημῆν ὡς τὰ πέρατα τού κόσμου ὄπου τραγουδῆσε και πού ήρθε για νά συνιχῆ στους γαμούς του ἀδελφου της, τού γνωστού κι' ἐκλεκτοῦ χειρουργοῦ γιαιτροῦ Τηλεμάχου Πέρα.

Τό χαϊδεμένο παιδί της Ἀθῆνας, ὁ Νίκος Μοσχονάς, πούρια σε νά παίζει στη Σκάλα τού Μιλάνου και τώρα στο Ἐπιτελεῖται ὄπερας της Νέας Ὀρκης.

Ο διάσημος νεῦρος Πέτρος Μπεζέβανος, τῆς ὄπερας της Ζυρίχης και πρωταγωνιστής σ' ὄλες κρατικῆς ὄπερας της Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Η ἑξαιρετική ὀψίφωνος Μιρένι—Φλορ, τῆς ὄπερας της Ρώμης, πού με τόν ὄδελφου ἄλλοτε πού δέκομε τὰ συμβόλαια της κ' ήρθε κι' ἐγκατεστάθηκε ὄδο, με τόν άντρα της, τόν κ. Γληνό

τικῆς ὄπερας τού Βερολίνου. Η λυρικοδραματικῆ ὀψίφωνος Ὀπερας τού Βερολίνου Φανή Ἀϊδολή, πού ήλθε για νά λάβει μέρος στις παραστάσεις τού Μελοδραματός Ἀθηνῶν τού γνωστού μας Ὀδυσσεά Λάπα και πού έπαιξε ὄπερα και τήν Ἑθνική μας Σκηνή. Μένει και τούτη σήμερα στην Ἑλλάδα, παντρεμένη νομίζω.

Η ὀψίφωνος Τύχη Τουρλιτάκη τῆς Δραματικῆς Ὀπερας της Βιέννης.

Κι' ἀκόμη κείνες πού μένουν τώρα ὄδο, ἀπ' ἀφορμῆς τού πολέμου και παίζουν ὄδο ὄπερα πού σημερινοῦμε, ὄπως κι' ὄλες ἐργαζόταναι.

Η καλλιφώνος και σιολιδί της Ἑθνικῆς μας Σκηνῆς, ή λυρικοδραματικῆ ὀψίφωνος Φωτεινόςκη Νικητῆ Ἀνδρουτοπούλου, πού έπαιξε στη Ρώμη και στο Μιλάνο και τραγουδῆσε μαζί με δισημίμους ἐκτελεστές σ' ὄνομαστῶ Ἐρ-Υα.

Η γλυκύτατη φωνή: Φανή Παναστασιῶ, πού έπαιξε στο Μιλάνο κι' ἐμφανίστηκε στη Ἄλβου (Συνεχῆς εις τήν 4ην σελίδα)

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΒΑΘΜΑΔΑ

ΚΑΤΙ ΤΟ ΘΕΤΙΚΟ...

Του κ. ΔΗΜ. ΜΠΟΓΡΗ

Τά συνοικιακά θέατρα προσφέρουν όχι μόνον πολυτίμητες ὀπηρεσίες στο Ἀθηναϊκό κοινό—γιατί χαρίζουν την ψυχολογία, στις δύσκολες αὐτές στιγμές πού περνᾶμε, σε τόσο κόσμο ἀποκοκομμένου ἀπό τό κέντρον ἐπειδή λείπουν τά μεταφορικά μέσα—ἀλλά και συντελοῦν στην καταπολέμησι της ἀνεργίας.

Νομίζω πῶς δέν είναι ἀνάγκη ν' ἀνηκέ κανεις στοῦς κύκλους τού θεάτρου για νά καταλάβῃ πόσες οικογένειες ζοῦν δταν ἐργαζεται ένα θέατρο. Ἡθοποιοί, μουσικοί, συγγραφείς, σκηνογράφοι, ταξίθτες, τυπογράφοι και ὄ ἀπαραιτήτος—τώρα ἴδιως τό καλοκαίρι—καφετζῆς της επιχειρήσεως με τὰ γκαρσόνια του, δέχονται, σάν διψασμένη γῆ ἀπό δροσερό ποταμάκι, τήν εὐεργετική, για τό βιωτικό της ζήτημα, ἐπίδραση.

Η δική μας ὄμως ἐργασία και ή εὐσυνειδησία μας πρῶτα ἀπ' ὄλα και ὄστερα ή ὑποστήριξη τού Ἀθηναϊκού κοινού δίνουν τό νερό στο δροσερό αὐτό ποταμάκι πού ἐξασφαλίζει τό ψωμί σέ τόσοους βιοπαλαιστές. Μετά λύτης ὄμως πληροφοροῦμε ὄτι μερικοί ἀπό τούς στυλοβάτες τῶν θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν συνοικιακῶν συγκεκριμένων, παρεξηγήσανε τό ὄλο τους

Ο ΜΕΓΑΣ ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ "ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ,"

Ο «Καλλιτεχνικός Κόσμος» προκηρύσσει τόν πρώτο του διαγωνισμό συγγραφῆς μίας ἐπιθεωρησιακῆς σκηνῆς (νοῦμερο).

Όροι τού διαγωνισμοῦ είναι οἱ ἑξῆς:

1) Ἀποκλείονται οἱ ἐπαγγελματίαι συγγραφῆς. Ἄντανται νά ὀποβάλουν νοῦμερα μόνον ἐρασιτέχναι.

2) Ἡ σκηνή θέλει γραφῆ ἐπὶ ὄρισμένῳ θέματι. Ὡς θέμα προτείνεται τό ἑξῆς: "Ἡ ζωή μετὰ τόν πόλεμο."

3) Ἡ σκηνή (νοῦμερο) θ' ἀποτελεῖται ἐκ πρῶτος (διαλόγου) και τριῶν ή τεσσάρων στροφῶν (κουπλέ) μετ' ἑνός μονίμου στροφῆν. Ἄντανται τό νοῦμερο νά ἔχει μετὰν κουπλέ και στροφῆν και στίχους ή ἄλλην πρῶταν κατά τά εἰωθῶτα.

4) Τά ὀποβληθῶσόμενα νοῦμερα, θά κριθοῦν ὀπό ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν γνωστών συγγραφέων κ. κ. Δ. Μπόρη, Δ. Γιαννουκάκη, Ἄλ. Σακελλάριου και Π. Παπαδοῦνα, ἡτις θέλει βραβεύσει ἑν και ἐπιβάνει δύο.

5) Ἀπό τά βραβευθῶσόμενα και τά ἐπαινεθῶσόμενα θά παιχθοῦν ἀπό σκηνῆς πολλῶν ἐν Ἀθῆναις θεάτρων, φροντίδι τού «Καλλ. Κόσμου» και τῆς ἐπιτροπῆς.

6) Ἡ κρίσις τῆς ἐπιτροπῆς θά δημοσιευθῆ με πλήρη τά αἰτιολογικά της ἐνδεχομένης ἀπορρίψεως.

7) Ὡς βραβεῖον θέλει δοθῆ μόνον εις τό βραβευθῶσόμενον, τό συγγραφικόν δικαίωμα ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τού θεάτρου τῆν ἡμέραν τῆς παραστάσεως τῆς σκηνῆς κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τού ὄλου προγράμματος.

8) Χειρόγραφα εὐανάγνωστα δύνανται νά ὀποβληθοῦν ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπό ὄσημερον ἡτοι μεχῆς τῆς 26 Ἰουλίου 1934, εις τά γραφεῖα τού «Καλλ. Κόσμου» (Πειραιῶς 13) ἐντός φανελλοῦ κλειστοῦ ἀναγράφοντες ἐξωθεν τῆν φρεσί: Θεατρικός Διαγωνισμός.

«Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»

και ἀντί νά κυττάζουν πῶς νά βγαῖνῃ κάθε παράσταση νοικοκυρμένη, καθ' ὅσον, ὄπως λένε στην θεατρική γλώσσα, τά κάνουν κυριολεκτικῶς θάλασσα. Βγαίνουν ἀμελέτητοι στη σκηνή. Κανένα σεβασμό δέν δεικνύουν ἀπέναντι τού κοινού.

Ἄς εἰμεθα εἰλικρινεῖς. Τό Ἀθηναϊκό κοινό, ὄπως και ἄλλοτε ἀνεφέρθη σ' αὐτή τῆ στήλη ὀπεστήριξε και ὄποστηρίζει με τήν καρδιά του τούς Ἑλληνες καλλιτέχνες. Γνωρίζει ὄτι με τις ἀστρονομικές σημερινές τιμές τῶν ὀλικῶν δέν μπορεί νάχη ἀπαιτήσεις ἀπό τά συνοικιακά θέατρα. Ἔργα πού τά χάρηκε τό κοινόν στις μεγάλες θεατρικές ἐπιχειρήσεις τού κέντρου με τούς

Οἱ θεατρικές ἀναμνήσεις τού διαλεχτοῦ συνεργάτου μας κ. ΑΤΤΙΚ.

"ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗ ΜΑΝΤΡΑ,"

Ἀπό ὄσημερον θά δημοσιευεται εις τήν 3ην σελίδα.

κορυφαίους τῶν καλλιτεχνῶν μας και με περίφημα σκηνικά νά παρακολληθῆ στη συνοικία μ' ένα ριντῶ και με ἀποφοῖτους, πολλῆς φορῆς, τῶν Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν χωρίς νά ἐκφράξῃ καμμία δυσσάρεσκια οὔτε για τό φτωχό ἀνέβασμά τους οὔτε για τούς νεαρούς μύστας τῆς σκηνῆς.

Όχι, φίλοι μου, και συνταγωνιστές μου! Πρέπει νά τό κλείσουμε βαθιά στην ψυχῆ μας. Ἡ ἐργασία είναι κάτι τό ἱερό. Ὅσο περισσότερο με ἀγάπη και εὐσυνειδησία δινόμαστε σ' ένα έργο τόσο και περισσότερο κερδίζουμε σε ἐκτίμησι και ὄποστηριξη, τόσο πῶς τιμῆα δηλαδῆ και πῶς εὐκόλο ἐξασφαλίζουμε τό δικό μας ψωμί και τῶν οικογενειῶν μας.

Και πρῶ πάντως ἔχομε τήν ἠθική χαρά ὄτι προσφέρουμε και μεῖς κάτι τό θετικό στο ὄνολο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΓΡΗΣ

Ἄδωφ πληθῶρας ὄλης ή ἔρευνά μας για τις ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΤῶΝ ΗΘΟΠΟΙῶΝ και ή καμπάνια μας τὰ «ΚΑΜΑΡΙΝΙΑ» ἀναβάλλονται για τό προ-βλέχες.

Ἐπίσης ἀπό τό πρό-σεχῆς φύλλον ἀρχίζει μιά ἐνδιαφέρουσα ἔρευνα γύρω ἀπό τήν κίνηση τῶν ΕΛΛΗΝΙΚῶΝ ΩΔΕΙῶΝ.

ΣΕ ΚΑΘΕ ΦΥΛΛΟ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ

Με μεγάλη του λύπη, ὁ «Καλλιτεχνικός Κόσμος» παρατήρησε, πῶς ή ἔγκανιασθεσία στο περασμένο φύλλο του στήλη τῶν «Μικρῶν παρατηρήσεων» δυσπρόσπες μερικῶς ήθοποιούς. Βέβαια οἱ δυσσρεστηθέντες ἡταν οἱ πρῶτοι πελάτες τῆς στήλης. Μά γιατι νά δυσσρεστηθοῦν; Μιά φωνή εἰλικρινείας, γραμμένη ὄχι με εμπάθειαν ἀλλά με σιγή και ἀπό ἐνδιαφέρον, θά ἔπρεπε νά μεῖς βρῆ ὄλους συμμάχους της.

Πάντως ὁ «Καλλιτεχνικός Κόσμος» νομίζει πῶς κάνει τό καθῆκον του και συνεχίζει.

Μιά καλή, πολύ καλή μά-λιστα νέα καλλιτέχνις, ή θία Θάλεια Κουρῆ, κορίτσι με ταλέντο ἀναμφισβήτητο και ήθοποιός πού δ' ἀποκτήσῃ μιά μέρα δική της προσωπικότητα, γιατι ἐπιμένει νά μιμῆται στη φωνή, κάποια πρωταγωνίστρια:

Ἔχει τόσες χάρες ή Θάλεια, τόση φρεσκάδα και τόση ὄμορφιά, πού μαζί με τή μεγάλη ὄδο του ταλέντου της, θά δημιουργήσῃ πολύ σύντομα τή φῆμα της. Γιατι λοιπόν νά μιμῆται;

Τό ἴδιο συνέβαινε πρῶ ἑτῶν με τήν Ἀλίκη. Δίγως νά τό θέλῃ, ἔχεν ἐπηρεασθῆ ἀπό τή φωνή τῆς ημετέρας της, τῆς μεγάλης Κυβέλης. Δυστυχῶς αὐτό της ἔμεινε και δέν μπόρεσε ποτε νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τό βαρὺ φορτίον τῆς ὄπουσυνειδητῆς ἔστω μιμῆσεως.

Ἄφθαστος πάντα στο μακιγιάρισμά του ὁ Σταθρος Ἰατρίδης, τού μουσικού θεάτρου. Ἐνῶ ἄλλοι θεατρῶδες του και στο ἴδιο θεατρο ἀκόμα, ἐπιμελῶνται τό μακιγιάρισμά τους κυρίως στις πρώτες παραστάσεις κάθε ἔργου, ὁ Ἰατρίδης δίνει ένα περιφημο παράδειγμα στοῦ ἑπαγγεῆμα του.

Εἰς τό θέατρον Ἐρμῆς παρατηροῦνται ἐνδοθιαστικοί μικροκαυγάδες. Γράφομεν «παρατηροῦνται» ὄτι οἱ καυγάδες συνεχίζονται και ἀφού ἐμφανισθοῦν οἱ ήθοποιοί ἐπὶ σκηνῆς.

Πολύ φοβούμενος, ὄτι ἄν δέν σταματήσῃ τό κακό, ή παροῦσα στήλη θ' ἀναγράψῃ και τά ὄνόματα τῶν διαπληκτικῶν.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ Χ.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΔΩΘΗ

Το κ. Δ. ΛΑΜΠΙΚΗ

— Είπαμε! Την Τετάρτη στις τρεις του μηνός θα δοθεί όπως γράφουν και τα εισητήρια που έπληρες στο θέατρο Δείνα η παράσταση και με πρόγραμμα πλουσιώτατο μάλιστα. Δεν λέω λεπτομέρειες γιατί επιφυλάσσω εκπλήξεις στους πολυαριθμούς φίλους μου που αγόρασαν από τον κ. Ν. Κολάκη εισιτήρια για την ευεργετική αυτή που ώργάνωσε υπέρ των άναξιοπαθούντων Μαυραγοριτών! Με κατάλαβες Νικολάκη;

— Βρέ 'Αγιστάκη μην έχω με και καμιά άλλη αναβολή και επισκοπούση κανένα ρεζιζίκι!

— Μην γίνεται παιδί βρέ Νικολάκη μου. Είπε δυνατόν να την αναβάλω την παράσταση που έχω πουλήσει τόσα εισιτήρια κι' έχω από τα χρήματα αυτά προσληρώσει το θέατρο και τον θίασο; Άλλωστε δεν είναι σαν κάποια φορά που έματαιώθη η παράσταση; θυμάσαι με το φιλολογικό πρόγραμμα, εξ' ανωτέρας βίας, ούτε την άλλη φορά που μου το έκοψαν κανόνι οι συντεταγμένοι, ούτε το τε ή άλλη που ανέβληθη λόγω του καιρού έφτά φορές. Τώρα δεν γίνεται αυτό. Η παράσταση δίδεται υπέρ του 'Ιερού Συνδέσμου των Μαυραγοριτών Μαυραγοριτών Κατάλαβες Νικολάκη;

— Κατάλαβες 'Αγιστάκη κι' αφού είναι έτσι δάσε μου κι' άλλα τρία εισιτήρια.

— Πολύ ευχαρίστως. Είπε λίγο υπερτιμημένα, λόγω της μεγάλης ζήτησης, αλλά μη ταυγυνεύονται.

Την ώριμη ημέρα έπληρε ο Νικολάκης τη μνηστή του την αδελφή της, την μητέρα της και δυο εξ' αδελφές της, το δλον εξη άτομα, με τα εξη εισιτήρια που είχε πάρει από το φίλο του τον 'Αγιστάκη κι' έφθασε με την ώρα παράτα του στο θέατρο, την ώρα που άρχιζε η παράσταση. Άλλα ήναγκάστη να κάμει ρεζιζιζιμένια ταβολή κι' αυτός και οι κυρίες που συνόδευε, όπως και πολλά άλλα θύματα του 'Αγιστάκη που την έπαιθαν από τον Νικολάκη που αγόρασαν τα άπαισιωκτικά εισιτήρια.

Σε πέντε - έξη ημέρες είδε ο Νικολάκης στο δρόμο το φίλο του τον 'Αγιστάκη και τον άρπαξε:

— Βρέ σύ τί ρεζιζίκι μου έκομεις;

— Τι... σου έκομαν; 'Ηταν κλειστό το θέατρο; Αί;

— Όχι, έθλωσε.

— Η παράσταση εδóθη φίλε μου κανονικά. Τι σού φταίω εγώ αν ήσαν κούτες και...

— Και...;

— Και δεν κατάφθασε να μπής; Τι σου φταίω εγώ αν τα έκομεις θάλασσα και ρεζιζιζιτικές και στη μνηστή σου;

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΔΝΕΥ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΜΑ ΑΣΧΗΜΙΑ

Οι κ.κ. Θεατών, ως φροντίσουν με την βοήθεια της 'Αστυνομίας να θεραπεύσουν μίαν κακήν μέση, η οποία άποτελεί τρομεράν άχρημίαν μπροστά στις εισόδους των θεάτρων.

Σε κάθε θέατρο, περί τους δέκα (έξ. 10) στεγαλατζήδες, ναυποπάλαι, πασατεμπάδες, λουκουμπάλαι, έχουν ιδρύσει δικά τους βασιλεία.

Πολλές φορές ή φωνές τους φθάνουν μέχρι πλατείας - τόξα που τα θέατρα είναι άνοιχτά - και πολλές φορές συνήθει με μία αλοθματική σιγή ή νός έργου, ν' άκουσθ από σιγή ή φράσις:

— Άγάπη μου!... ή καρδιά μου είναι...

Και να συμπληρωθ ή απ' έξω.

— Σταφιδόμου!... Σταφιδόμου!...

— Φρενοκομείο γάμου.

Ένα ωραιότατο έργο άνεβιβάσθη προχθές από σκηνής του θεάτρου «Μακέδο».

Το «Φρενοκομείο γάμου» του κ. Δ. Εδαγγελίδη, είναι μια χαριτωμένη μουσική κωμωδία, πραγματικά χαριτωμένη με άφθονα επεισόδια και άκράτητα γέλια.

Με ένα τόσο καλό έργο, δεν υπάρχει άμφιβολία ότι το θέατρο «Μακέδο» θα δυναμώσει να καλύψη την έκ προηγούμενων άτυχιών ζημιά και το εύχόμεθα διοψύχως.

ΒΕΡΙΕΤΕ ΠΕΥΚΑ

Τό πιο δροσερό
Τό πιο χαρούμενο
Τό πιο ευχάριστο
θέαμα της 'Αθήνας

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Με τους πιο δημοφιλείς άσους της σκηνής

Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσις άρθρων και άλλης βλης συνεργασίας του «Καλλ. Κόσμου». Οι παραβάται διώκονται κατά νόμον.

Copyright «Καλλιτεχνικού Κόσμου» 1944

ΘΕΑΤΡΟ-ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΤΕΧΝΗ-ΖΩΗ

ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ

ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΟΝΙ

Η Ντιζέξ με τη βελουδένια φωνή, που θριαμβεύει στο θέατρο «Λούξ» και στο Ραδιοφωνικό Σταθμό 'Αθηνών.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΜΟΥΣΟΥΡΗ: "ΜΑΡΙΟΣ",
ΛΥΡΙΚΟΝ: "ΤΟ ΜΕΛΤΕΜΑΚΙ,"

Κριτικό σημείωμα του κ. Β. ΣΑΜΠΑ

Η θάλασσα, αυτή ή άτέλειωτη ύψη άγκαλιά, που ποθείς να κυλίεσαι στην άπεραντωσή της κι' άς χαθής μέσα σ' αυτή, αφού άτέραντα γλυκό είναι και το χάδι της, αυτή ή άνεύριστη λαχάρα να φτάσης εκεί όπου δεν έφτασες άκόμη, κι' έπειτα να πιάς άλλοι και να μη φτάσης ποτέ στο τέλος, κι' όλο να γυρίζεις πάνω στη γαλαζοπράσινη έκταση, άναξιετώντας το λιμάνι των όνειρων σου με τον κρυφό πόθο να μην τό βρήξ ποτέ, για να συνεχίσης την άλητεία προς το άγνωστο κι' όλοένα να σου ξεφεύγει αυτό, σαν το δροσερό νεράκι απ' τή χείλη του κολακισμένου Τάνταλου. Έκείνος ό πόθος της φυγής από τό περιβάλλον μας, απ' την άπελπισία της μονοτονίας μας, από τον ίδιο τον έαυτό μας, αυτό είναι ό Μάριος, όπως μας τον έδωκε ό Πανιόλ. Ένα συμφωνικό ποίημα με μαέστρο μο έπαναστατημένη ψυχή. Μία λιούχαρη μέρα με τις άγχιδες του ήλιου να σπιθογέλανε πάνω στα κυματάκια μιας άκτής σαν να σου λένε, «έλα λοιπόν, πέσε!». Κι' όλα αυτά χωρίς να ξεμακρύνουν απ' την πραγματικότητα και να γίνουν όνειροδράμα, αλλά συνοδευμένα μ' όλα εκείνα τα στοιχεία που κάμνουν τη λαχάρα που κυριαρχεί πέρα ως πέρα στο έργο μια εικόνα της πραγματικής ζωής.

Όλα, λοιπόν, αυτά κάμνουν το «Μάριο» ένα σκηνικό έργο άγριο, γεμάτο δροσιά, συγκίνηση άλλα και πνεύμα, χιουμουριστική διάθεση. Είπε άληθινή χαρά να τον βλέπης και ή πρέπει να χωστώμε χάρη στον κ. Κ. Μουσουρή που μας τόν ξανάδωσε. 'Ηταν από τις πιο έπιτυχημένες επαναλήψεις του τελευταίου καιρού. Η έρμηνηία και τη φορά αυτή άψογη, γενικά.

Βέβαια, πέρασαν άριετα χρόνια από τό πρώτο άνεβασμά του για να μπορούν πιά να μας δώσουν ό κ. Μουσουρή ένα νεανικό Μάριο και ή Κα Μιράντα, μια δροσερή και άπραγη Φανή, ήλθε όμως ή σκηνική ώριμότητα να βάλη πιο έντονη την σφραγίδα της τέχνης, και να αντικαταστήση τα πρώτα νεύματα της 'Αλικής και την άγοριστική σφρηγλήτητα του Μουσουρή της εποχής εκείνης. Και οι δύο σημερινοί έρμηνευτές μας έδωκαν τους δυο πρώτους ρόλους άνάγλυφους. Δίπλα τους, αντίθετος συμπρωταγωνιστής ό κ. Χρ. Νέξερ μās ξανάδωκε τον γονιότατο αλλά και άγαθάωτο Καίσαρα με συγκινητική θά την πιά, διαγραφή της κωμικής του σύνθεσης και με πολύ λίγες - ευτυχώς - υπερβολές.

Ό κ. Ν. Βλαχόπουλος ήπληξε και πάλι ένας χαρακτηριστικώτατος Πανίς, πολύ κλοβηλμένος. Πολύ πιο κλοβηλμένος από όλο το από την πρωτομηνία του, αφού ήλθε ήλικία να προσθέση αντί να άφαιρέση στην έξωτερική του διαμόρφωση.

Τον κ. Κωνσταντάρα χαιρόσων να τον βλέπης στον όλο του όνειροπαρμένου Πικουαζώ. 'Ικανοποιητικό όπωσδήποτε και ό άλλοι φιλότιμοι συνεργάτες του κ. Μουσουρή στους ρόλους τους. 'Από τις κυρίες θα ξεχωρίσω την Κα Π. Σαντορινιώ. 'Υπήρξε άπλως περιφνημή.

Η μετάφραση - γιατί διασκευή; - του κ. Κ. Βελύρα πολύ καλή. Μονάχα δεν κατάλαβα γιατί μετέβαλε τονχολαστικό του Μπρέν σ' όπο μιστριωτικό με έκείνη την άνυποφορη καθάρουσα, που έδινε την ευκαιρία στον κ. Νέξερ να παρουσέρται σε κομικές άλλα άκαιρες και άπαραδέκτες παρεκτροπές; ό Μαρσιουίος, μ' όλο τό ίδιομά του δεν θα γελού ποτέ με τον Π. ριζιάνο ή τον όποιοδήποτε Γάλλο που θα μιλήση καθαρά (χωρίς να παρεξηγηθώ, παρακαλώ με τη λέξη) τα γαλλικά του όπως γελούσε τό κοινό με τον... καθαρουσιάνο Μπρέν του κ. Βελύρα.

Οι σκηνογραφίες των κ.κ. Μολφέση - Παπαβασιλοπούλου, πρόσθεταν σημαντικά στην δημιουργία της άτμοσφαιρας του έργου.

Το «Μελτεμάκι» του Χόρν ήταν μια καλή έμπνευση για τό θίασο του Λυρικού. Βέβαια τό «Φοντανάκι» είναι κάτι παραπάνω από ένα σκηνικό παιχνίδι σαν τό «Μελτεμάκι» μά ίσα-ίσα γι' αυτό φαντάζομαι θα προκρίθητε τό δεύτερο. Τό «Μελτεμάκι» είναι περισσότερο προσομοιωμένο στην τωρινή ψυχική μας διάθεση και τις νοσταλγίες μας. Μά δυο λόγια, είναι πιο ευχάριστο μ' όλη τη συμβατικότητα του κεντριώτου τύπου του, που είναι πολύ θεατρικό. Γιατί δεν μπορεί κανείς να φαντασθ ή ένα κορίτσι, όσο και νάνα είδος enfant de siècle, τόσο χειραφετημένο και «έλευθεροίζον» μ' όλη την άθωότητα του τόσο μαριονέτη στη ζωή μέχρι τό σημείου να είναι σε θέση νάχη τις προτιμήσεις του στα ευρωπαϊκά λιέρο, όταν προέρχεται κατ' εθέθειαν από έσοτατικό σχολείο, όπου ή όρφάνεια τό έχει κλείσει από μικρό. 'Όπωσδήποτε τό «Μελτεμάκι» είναι ένα έργο που συγκινεί και φειδώνει σνάμα και που θα εξακολουθήση να είναι ή άπόλαυση και ή άλλων άκόμη γενεών θεατριζόμενου έλληνικού κοινού.

Ό Θίασος του Λυρικού άνέβασε μ' όλη την άπαιτούμενη στοργή τό έργο του άξέχαστου Π. Χόρν. Η Κα Βάσα Μανωλίδου ήταν ένα άληθινό χάρμα στο όλο της 'Αλικής. Καταγώηστος χωρίς υπερβλή. Ό κ. Παππάς φυσικότατος, χαριτωμένος θάλαγα στο όλο του άπόστρατο θλασσόλυκου που παλεύει διαρκώς με την άνία του και τις πρόσρα περιμνητρομένες όρμες του. Ό κ. Γιαν-

ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

ΜΑΝΙΑ ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

Η έκλεκτη Ντιζέξ του θεάτρου «ΑΧΕΛ» που σημειώνει μεγάλο σουξέ κάθε μέρα με τό πλούσιο ρεπερτόριό της.

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΠΑΡΚ: "ΔΕΚΑ ΚΑΡΔΙΕΣ ΧΤΥΠΟΥΝ"

Σημείωμα του συγγραφέως κ. ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗ

Ό ξεπεσμένος έπιχειρηματίας Κωστής Μπολάνης (Μάνος Φιλιππίδης), που... συγγραφική άδεια συντηρεί μέσα σ' άρχοντικό του 4 παιδιά ζευγαρωμένα, τις κόρες του Ζιζή (Κορνηλία Βλαχοπούλου) και Λίλιαν (Άννα Ραφτοπούλου), με τους άνδρες τους Γιώργο Ζαρκάδη (Γ. Γαβριηλίδης) και Στέφανο Μαγκλή (Ν. Παρασκευάς), τους γιους του 'Αρη (Κ. Μανιατάκης) και Τέντη (Ν. Θηβαίος), τη γυναίκα του πρώτου 'Εφη (Έλενα Σκορδούλη) ως και την... άρραβωνιαστική του δεύτερη γυναίκα Καίτη Περιβή (Διον. Κουμαριανού), δέχεται την έπίσκεψη της άγοράστριας του σπιτιού του 'Ελσας Δροσινού (Νανά Σκιαδά), ή όποια στο άντικρουσμα της καταστροφής που πρόκειται να φέρη με την έξωση της οικογενείας από την πατρική στέγη, συγκινείται και δέχεται να συγκρατήσει μ' όλο εκείνο τό κοπάδι μέχρι πέρας του τόλμαχιστου του πολέμου. Έγκαθίσταται λοιπόν κι' ή 'Ελσα - ή πλούσια, ή νέα, ή έξαντρία και ώραία - σ' ένα διαμέρισμα του προλικάρου κονακιού, σωστός έφιάλης για τις ζηλιάρδες τέσσερις θηλυκές πυργοδέσποινες και τεράστιος πειρασμός για τον άρ-

ρενα πληθυσμό του άκινήτου. Και τότε, όπως ήταν φυσικό, την έρωτεύονται κερσανοβόλως και με έξαλλον τρόπο και οι πέντε μαζι άνδρες, οι όποιοι σε εύαριθμα ευχάριστα επεισόδια την κορτάρουν και την πολιορκούν. Τό τέλος αυτού του πενταπλόκου έρωτικού έιδυλλίου, κατά την εξέλιξη του όποιου... δέκα καρδιές χτυπούν, οι μισές από άγωνία κι' οι άλλες μισές από φλογερό πάθος, δίνονται με την προτίμηση που εκφράζει ή ήρωίς 'Ελσα στον πάτερ - φάμιλία, που τον παντρεύεται κιόλας, για να ζήσουν όλοι καλά κι' έμεις καλύτερα...

Αυτή με χοντρές γραμμές είναι ή υπόθεση της μουσικής κωμωδίας «Δέκα καρδιές χτυπούν» που παίζεται με έπιτυχία από τό θίασο Μάνου Φιλιππίδη. Μία υπόθεση άπλη, που ώστόσο παρέχει τό έδαφος τόσο στο συγγραφέα του έργου, τό συμπαιθέατο 'Αλέκο Λιδωρίκη, όσο και στα κυριώτερα στελέχη του διαλεχτού συγκροτήματος του «Πάρκ» να δημιουργήσουν σειρά δολόκληρη από δροσερές σκηνές και να ζωντανέψουν άβροδες και άριστα χαρακτηρισμένους τύπους, άλλα και στον μουσικοσυνθέτη Κώστα Γιαννίδη να έπιβείη στα λαχταριστά προϊόντα της έγνωσμένης δεξιοτεχνίας του. Θάταν ίσως πολύ πιο άποδοτική ή άπλότης άκριβώς αυτή της υποθέσεως αν τό έργο παιζόταν με την άρχική μορφή που του είχε δώσει ό συγγραφέας του έχοντας όποίο τον μιά περιστροφική σκηνή σαν τό Ρέξ, για να εκπλήξουν τό κοινόν ό κίπου 17 τόσες είκομους του σε ντεκόρ του δαιμονίου σκηνογράφου Γ. 'Ανεμογιάννη, άλλα και με τη σημερινή σύμπτυξη που ύπέστησαν οι «Δέκα καρδιές» έχου διατηρήσει τη σφραγίδα του χαριτωμένου σκηνικού παιχνιδιού.

ΑΠ. Ν. Μ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΞΕΛ

(Λένορμαν 136)

ΜΕΓΑ ΒΑΡΙΕΤΕ

Καλλιτεχνική Διεύθυνσις: ΜΑΝΕΛΗ

Σύμπραξις: ΗΡΑΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Χορός - χορογραφία: ΜΑΓΚΚΛΕΡ

Τραγούδι: ΜΑΝΙΑ ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

Όρχήστρα τζαζ: ΡΙΤΣΙΑΡΔΗ - ΒΕΛΛΑ

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

6 - 8 και 8 - 10

ΟΙ ΧΟΡΩΔΙΕΣ

ΙΟΝΙΟΣ ΧΟΡΩΔΙΑ

Η 'Ιόνιος Χορωδία που άκούμε από τό Ραδιοφωνικό μας Σταθμό και σε μερικές συναυλίες της, είναι ένα άριώτατο χορωδιακό συγκρότημα υπό τη διεύθυνση του τέως 'Αρχιμουσικού της Φιλαρμονικής Κερκύρας κ. 'Αλεξ. Μπιστετσάγια, ένός νέου μουσικού πλήρους μουσικής μορφώσεως και προικισμένου με όλη εκείνη τη δυναμικότητα που άπαιτείται για τις διάφορες δημιουργίες κάθε νέου καλλιτέχνη. Μεταξύ των άλλων έκλεκτών τραγουδιστών που συμπράττουν στη χορωδία αυτή, συμμετέχουν και οι κυρίες και διδες Καρακώστα, Βασιένκο, Τριανταφυλίδου, Όρφανού, Μάνου και οι κ. Παπαδόπουλος, Βογιαζάνος, Φετουρής, Γαλάνης, Πιέρος, Βουγιούκας κ.τ.λ. με την σύμπραξη και της έκλεκτής πιανίστριας Διδος 'Ελένης Μενάνδρου.

Έκείνο τό όποϊόν πρέπει ιδιαίτερος να έξαρθή είναι ότι τό λαμπρό αυτό συγκρότημα, περισσότερο από κάθε άλλο, προσφέρει τάς ύπηρεσίας του σχεδόν άφιλοκροδώς και εις διάφορους φιλανθρωπικούς έορτάς και συναυλίας πάντοτε δέ με άριστάς έκτελέσεις ένός διαλεχτού ρεπερτορίου με τό όποϊόν έχει πλουτισθ ή 'Ιόνιος Χορωδία, χωρίς στην όκονο έργασία του κ. Μπιστετσάγια και των συνεργατών του.

Έχουμε την πεποίθηση πως τό έργο της 'Ιονίου Χορωδίας θα τύχη και αυτό της δεούσης καρικής μερίμνης όπως έτυχαν και τά λοιπά χορωδιακά σώματα, άπόλυτως άλλως τε δικαιολογημένως, παράλληλα με την έκτίμηση του Κοινού με την όποϊαν ήδη περιβάλλεται.

Γ. ΚΥΚΛΑΔΙΤΗ

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Νυχτερινός διαβάτης (ποίημα). 'Επιστροφή του 'Αρώτου (διήγημα).

Υστερα από έξιαις περίπου χρόνια από την έκδοση της πρώτης του ποιητικής συλλογής, Μαστιράλια ό Σπ. Παναγιωτοπούλος μας έδωσε τό Νυχτερινό διαβάτη μας. Ένα κομψότατο τόμο έξιμιας θητικών τραγουδιών που έχουν τη γνήριμη σφραγίδα της άβρότητας και της λεπτάς συγκινητικής ιδιοσυγκρασίας του συμπαιθέατου ποιητή Καλοδοξομένου, προσεγμένα, γεμάτα έλληνικότητα βρισκονται πάνω στα χρόνια της πρώτης του ποιητικής έγνασίας και του όλου έργου του. Είδικά σταματώ σ' άργικά του και στους δεκαπεντασυστάβους, τους λυρικούς στοχασμούς του. 'Ο Παναγιώτοπούλος είναι από τους λιγασούς που μέσ' στον παγκόσμιο σάλο, μέσα στον άπικυκλώνα που μαίνεται και καταθροώνει έθνηνέθηνα να κρατήσει τό χαμόγελο της αίσιοδοξίας και να σκορπίζει τη χαρά και την άπολιτρώση στον άναγνώστη του. Θέλει να είναι ό γλυκός λαός, ζήλιος, που χωρίς ν' άγνοη τό άδύρκατο δράμα μιας μιλά μόνο για τις γλυκές στιγμές της ζωής.

Η 'Επιστροφή του 'Αρώτου, τό δεύτερο βιβλίο που μας έδωσε πέτος είναι μία σειρά διηγήματα. Είναι τό άπάνθισμα από καλύτερα δημοσιευμένα σε περιοδικά διηγήματα του Σπην έπιστροφή του άσώτου προοιείται ό ποιητής. Είπε ή ζωή όπως την είδε και την άφηγείται ένας ποιητής. Η ζωή πια σικωμένη στο ρόδινο φως μιας ποιητικής φαντασίας. Και στα δύο βιβλία διακρίνει κανείς τα κοινά χαρακτηριστικά της συγκίνησης της έλληνοποίησης της αίσιοδοξίας άντιμετώπισης της ζωής. Κι' όταν ακόμα ή άφήγησή του είναι πικραμένη, τό πρόγραμμα και ή καρδία χαμόγελο δέν τό λείπει.

Χ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΠΑΡΚ"

Τηλ. 83.003

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ 7.30 μ. μ.

Ό μεγάλος θρίαμβος της «Μουσικής Κωμωδίας»

ΑΛΕΚΟΥ ΛΙΔΩΡΙΚΗ

ΔΕΚΑ ΚΑΡΔΙΕΣ ΧΤΥΠΟΥΝ

Μουσική Κ. ΓΙΑΝΝΙΔΗ

Πέμπτη - Σάββατο - Κρητική, άπογευματινή

ώρα 5 1/2 μ.μ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

Άπ' όλα τά περίπερα

Τό ΝΕΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Περιέχει όλα τά τραγούδια των θεάτρων,

βαριέτα και του

Ραδιοφώνου

ΘΕΑΤΡΟΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ

Τοῦ κ. ΜΑΝΟΥ ΚΑΡΕΛΛΑ

Και μαρκετά απ' αυτά τὰ ἀνεκδοτολογία... Καὶ μαρκετά απ' αὐτὰ τὰ ἀνεκδοτολογία...

Αναφέρωμ' ἐν τῇ 1923... Ἀπὸ μὴ παρεξήγησι, λίγο πρὶν, ἡ συντροφία τῶν νυχτερίδων...

Ὁ Καλογεργίος με τοὺς... μαθητὰς τοῦ ἔχον ἀλλοθὲς σέκι. Συζητῶντες τὴν ἀπὸ τὴν ἑστία...

Ὁ Μοσχωνᾶς ἔχει κέφι, ἀπὸ τὸ δρᾶμα, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὰ ἐπισημῶματα...

Διηγείται, διηγείται καὶ δλο διηγείται... Ἱστορίες ἀπὸ τὰ ταξίδια τοῦ σὴν Ἀμερική...

Κι' εἶπε κρεμιάσατε ἀπὸ τὸ στόμα του, ἀν καὶ ἔξαψε καλά πῶς βλεπὶ ἰστορίας...

Ὁ Καλογεργίος ἔχει κέφι, ἀπὸ τὸ δρᾶμα, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὰ ἐπισημῶματα...

Κλείνοντας τὸ πρῶτο μέρος τῆς καμπάνιας μου αὐτῆς...

Ἰδιαίτερα ἄριστος εἶναι ὁ ἀναφέρωμ' ἐν τῇ 1923... Ἀπὸ μὴ παρεξήγησι...

Ὁ Καλογεργίος με τοὺς... μαθητὰς τοῦ ἔχον ἀλλοθὲς σέκι. Συζητῶντες τὴν ἀπὸ τὴν ἑστία...

Ὁ Μοσχωνᾶς ἔχει κέφι, ἀπὸ τὸ δρᾶμα, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὰ ἐπισημῶματα...

Διηγείται, διηγείται καὶ δλο διηγείται... Ἱστορίες ἀπὸ τὰ ταξίδια τοῦ σὴν Ἀμερική...

Κι' εἶπε κρεμιάσατε ἀπὸ τὸ στόμα του, ἀν καὶ ἔξαψε καλά πῶς βλεπὶ ἰστορίας...

Οἱ πρωταγωνιστὰί τῆς νέας ἐγχρῶμου ταινίας τῆς Τέρρα «Μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ» ἸΛΖΕ ΒΕΡΝΕΡ καὶ ΧΑΝΣ ΖΕΝΚΕΡ...

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Τοῦ κ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Τὸ καυμὲνο τὸ γέλιο, τὸ μελοδίαμα, λίγο δάκρυ μ' ἔνα δραματικὸ πρᾶσιτικὸ σκετοματικὸ μαρκετά...

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗ ΜΑΝΤΡΑ

Τοῦ διαλεχτοῦ συνεργάτου μας κ. ΑΤΤΙΚ

Πάντοτε ἡ «Μάντρα» καὶ πρὸ πάντων ἡ πρώτη, τῆς ὁδοῦ Μεθύμνης...

ΤΟ ΒΑΡΙΕΤΕ "ΑΧΕΛ"

Υπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Μανέλλῃ καὶ μετὰ πρόγραμμα γραμμῶν πάντοτε ἀπὸ τὸν διαλεχτὸν συνεργάτην...

ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Πεταλούδες Που Κιαιγονται Στο Φως

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ προηγουμένων: (Ἡ Ἔλσα, κόρη τῶν πλουσίων μεγαλεμπόρου Μπαρκί, θέλει νὰ θῆναι ἀπὸ τὸ θέατρο, ὅτι ἀντιθέτως...

Ἄνθρωπος πραγματικῶς, γιὰ αὐτὸν πᾶσι μὴ γυναικὶ πού λείπει ψέμματα, κατὰ προσοχὴν...

ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΘΡΕΠΤΗΚΕ ΚΑΛΟΣΜΕΝΟΣ

Πετριδὴς θρέπτηκε καλὸς μενός σὲ κάποιο ἀπαιτητικὸ σπιτί, ὅπου ἦταν κι' ὁ πατήρ τῆς Ἐλσας, ὁ Μπαρκίς...

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΤΟ ΠΗΔΗΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΝΟΥΒΕΛΛΑ ΤΗΣ κ. ΧΟΥΛΑΣ ΣΤΗΒΕΝΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου) Ἡ Λουῖσα ντυμένη μὲ μιά ἀσπρὴν ὀργαντινὴν...

ΝΕΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Ο νεαρός καλλιτέχνης του τραγουδιού Γ. ΛΟΥΚΑΣ του συγκροτήματος των «Φίλων», που τόση επιτυχία σημειώνει στο Ραδιοφωνικό σταθμό. Το συγκρότημα των «Φίλων» πολύ σύντομα θα εμφανισθή σ' ένα από τα καλύτερα θέατρα της Αθήνας.

ΑΝΑΩΣΙΣ

Ο εκδότης και οικονομικός διευθυντής της εφημερίδος μας κ. Δ. Περναντζάκης από του έρχομένου φύλλου, παραίτεται της ένεργου δράσεως προκειμένου να ασχοληθή αποκλειστικώς με την εκδοσίον του νέου δεκαπενθήμερου περιοδικού τού «Καρνά της γυναίκας». Πάντως, με την αγάπη που τον διακρίνει από τον κόσμο της καλλιτεχνίας, δεν θα παύση να είναι ο οικονομικός ενισχυτής της εφημερίδος μας.

ΤΑ ΚΟΣΜΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Ο εκλεκτός συνθέτης και βιολίστας, Γ. Λαμπρόπουλος που τόσο έχει ένθουσιώσει τον τελευταίο καιρό τους φίλους του τραγουδιού παίζει με τη διαλεχτή ορχήστρα του στην κοσμική ταβέρνα «Γιαννούλη» (Ηπείρου και «Αριστοτέλους» όπου συγκεντρώνεται ο καλύτερος κόσμος της Αθήνας για να περάση μια ευχάριστη βραδιά.

«ΑΛΚΑΖΑΡ»

Ο πιδ πολιτισμένος Κινηματογράφος της Αθήνας Προβάλλει πάντοτε τα καλύτερα έργα της ευρωπαϊκής παραγωγής «Αλλαγή προγράμματος ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ και ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

πυμένο της. «Απ' τ' ανοιχτό παράθυρο ακούγεται η φωνή της λουλούδι στο καθημερινό της ζεστό. Ντό μωλό ντό μί σό, ρέ, μί, σό... Καί τα χερμάκια της τά τόσο μικρά χτυπούν ρυθμικά τα πληκτρα του πιάνου. Ο Ανδρέας γέρνοντας τρυφερά στη Μιράντα: — Δός μου τά χείλη σου αγάπη μου. — Είμαι όλη δική σου λατρεία μου. ΧΟΥΛΑ ΣΤΗΒΕΝΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΠΟΥ ΘΡΙΑΜΒΕΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

(Συνέχεια εκ της 3ης σελίδος) κίω με τον Τζάλ. Κι' από τους άντρες ο κ. Εοάγ γελοιο Μαγκλιέρας, του Δημοτικού Θεάτρου της Μπολόνιας, που τον χάρηκαν οι Αθηναίοι σε μερικά εμφανίσεις του, μετά τον Ιταλικό πόλεμο που μένει εδώ (Μιά παρένθεση για κεινούς που μένου εδώ, που χρόνια έχουμε να τους ίδουμε ή δεν ήσαν ποτέ στην Ελλάδα: Τον τενορο Λυσάνδρο Ίωαννίδη του Αιγυπτίου. Το Βάσο Αργυρή του Βερολίνου. Το Γιάννη Φαρσούλη το βαρνιανό, άλλοτε της «Όπερας Κωμικών του Παρισιού και της Μανχάταν Όπερας της Ν' Υόρκης και τώρα της Σίβικ Όπερας της ίδιας μεγαλοπόλεως. Την ερακωστή ύψιφων Έλενη Ντοζιά (Οδette Ζυ γοραλά) της Γκράν-Όπερά και η Όπερα Κωμικ του Παρισιού και η διαλεχτή πιανίστα κορη του μουσουργού Καλομοίρη, η κ. Κρίνια, που μένει στο Παρίσι. Κι' ως προσέθεσε εδώ τον τενορο Οδυσσέα Καζή που τώρα μένει στην Αθήνα και τον Κλαυδίου Ζηρά, κοσμογύριστο και κοσμογυριστό που άπχει, για την ώρα, από το μουσικό θέατρο.)

Μα υπάρχουν κι' άλλοι κι' άλλες άκόμη, που θα περάσουν από το αναμνηστικό μας σημείωμα, όπως ο μεγάλος χαρακτήρας Γαλάνης, οδός της Ελλάδος στο Παρίσι, που ήλθε το 1939 στην Αθήνα και μίλησεν από το Στάδιο, η Πέρα που μίλησε για το μελοδράμα κλπ.

Ο υποφαινόμενος, που κείνο τον καιρό, είχα μια κάποιον θέση στη διοργάνωση κι' εμφάνιση της άριστοτατης ραδιοφωνικής κερτασιας μια ζωηρή αναμνηση από όλα ταυτα τά καλλιτεχνικά γεγονότα και τά προσπαθώ να σάς δώσω, ό,τι μ' άπομένει με το πέρας του καιρού

ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ Τis αναμνησεις τούτες θα τις τοποθετήσω με σειρά προτεραιότητας: τον έρχομο των καλλιτεχνών μας στην Αθήνα. Έτσι δε θα προκίβει απρεζήτηση, γιατί άλλωστε, μια τέτοια προθεση από μέρους μου δεν υπάρχει. Τι σημαίνει, άν θυμηθώ πρώτα τον ένα κ' ύστερα την άλλη; Μη χάνει κανένας καλλιτέχνης με ταυτα από την πραγματική αξία του; Μά σέ τί φταίω κι' εγώ, άς ήρθε στην Αθήνα πρώτα η μία κ' ήρθε ο άλλος; Γνωστό είνε, πώς άλλως και άλλες άν ήμωνα μαζί με τ' άλλα και διευθυντής τούδερ. Μά τ' άλλα και προγράμματα τήν εποχή εκείνη, τους τίμησα-δω από πρώτα, κι' άκόμη προσωπικά, ότι είπαν βολικό να τό κάμω για χάρη των τόκων. Το ίδιο ύστερα άπ' χρόνια, αισθάνομαι κι' άς ξαναγύρισα στη δημοσιογραφία, πού είνε και τό επάγγελμά μου— και ποτέ δε θ' άλλαξει η σκέψη μου κ' η εκτίμησή μου για τους καλλιτέχνες τούτους. Μ' άκόμη και για άλλους τους άλλους, φτιασιμένους ή φημισμένους ή και όπου διασέτε άκόμη, πού κοντά μου βήν και σαν τάξιζαν σ' οργή, ύποστηρικτή κ' άντικειμενικό ένδιαφέρον στα καλλιτεχνικά ζητήματά τους. Ξένος από τό επάγγελμά τους, δεν είχα κλίκα, τη χτύπησα μάλαστα όσο μπόρεσα όπου μέσα κεί δημιουργήσανε.

φι γράφεται και περισσότερους διαλαβάνει. Η ΥΨΙΦΩΝΟΣ ΑΝΝΑ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ Και τώρα άς μπούμε στο θέμα μας. Άν θυμάμαι καλά, πρώτη στη σειρά σαν έγινε και λειτουργήσεν ο ραδιοφωνικός μας σταθμός, τον Άπριλιο τού 1939 ήρθε στην Αθήνα μια νεαρή Αθηνιώτισσα, η υψιφωνος Άννα Τασοπούλου, η εξέλιξη της τόσο σύντομα πέρασε κ' άπρελη. Η φημη της, γύρω από το καλλιτεχνικό της όνομα τον καιρό εκείνο, χαλούσε κόσμο. Δεν έλειπε μήτε τρία χρόνια από τον τόπο μας κ' ήρθε πίσω φορτωμένη από καλλιτεχνική δοξα, η υψιφωνος Άννα Τασοπούλου και γύρισε τόσο γρήγορα, φημισμένη από επάγγελμα της, φημισμένο μέλος της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου.

Μ' άς έλθουμε προητέρω. Η κ. Τασοπούλου — γιατί τώρα είνε παντρεμένη με τον εκλεκτό τον καρδιάς της, το βαρνιανό κ. Θα νόση Μπαρόλο, που ζει και τούτος κεί έξω κοντά στην ακαδημαϊκή του — σταθήκε μαθήτρια μιας φημισμένης οσοκάλως, της κ. Σίμα ράδως Γεννάδη, καθηγήτριας τού «Εθνικού Μδείου». Τελειόφωτος έκαμε την πρώτη δημόσια εμφάνισή της. Ο θευδώνης και ίδρυτης τού μουσικού τότε σχολείου, ο μουσουργός κ. Μαυώλης Καλομοίρης, μαζί μ' άλλες πρώτες τυχες επέδειξε της, έγκραυσσε και τις έτησιες μελοδραματικές μαθητικές επιδείξεις του στα «Ολύμπια Φροντιστήρια για την άνοδείη νέων ταλέντων σκέπτικες οσά, ο παιδαγωγικός τούτος δασκάλος. Πάντα για τους νέους, ο κόσμος είνε να εροφήρουν. Μά σπασίε ο πάγος πού ύπάρχει άρχικά ανάμεσα πρωτόβγαλτου και κοινού. Μά πάρε τον άέρα της σκηνης, Πώς άλλωστε θα γίνονταν τούτο, παρά μόνο με τις μελοδραματικές επιδείξεις του.

Σε μία λυτίν από τις επιδείξεις αυτές, εμφάνιστικε για πρώτη φορά η Άννα. Στη μικρούλα μαθήτρια, με τό θαυμάσιο μέταλλο φωνής, ανέκαυμην άμέσως οι ειδικοί το τάλεντο πού γρήγορα θα ξεπετιότανε και θα κατα κτούσε τον κόσμο. Κ' η προβλεψη τούτη σπερεθόθηκε, σαν έφυρα Ιστικη ύστερότερα στη «Μανώλη», πού η επιτυχία της δεν είχε μήτε την παραμικρότερη άμωρησηση. ΜΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΡΕΒΕΚΑΣ

Σε τούτη την εμφάνισή, πολλοί σκέπτικαν πώς η Τασοπούλου, θάκανε μια μέρα μεγάλη καριέρα. Μά κείνο πού τό είπε με πίστη, είνε η δασκάλα της στη σκηνηκή τέχνη, η μακαρίτισσα Ρεβέκα: η Όλγα Βαλτετσιώτη γιαντι ο άντρας της ο Στέφανος, άνακατέστηκε στη μουσική της (μωρφή) της είνε λυτίν η Ρεβέκα:

«Οά γίνεις Άννούλα μεγάλη, πού μεγάλη και πού γρήγορα. Πρόσεξε όμως να με θυμάσαι.»

Ένα θερμό κι' άγνό φιλί, επεσφράγισε την προφητεια της.

Νά την πιστερε τούτη τη προφητεια της Ρεβέκας κ' η μικρή καλλιτεχνισσα:

Θυμάμαι σαν τη ρώτησα σχετικώς, σαν μου τάλεσε τούτο ύστερ από χρόνια, πώς σκέπτικε κ' ύστερα μ' άπάντησε:

— Δεν ξέρω. Δε μπόρω να σάς άπαντήσω θετικά. Μά κείνο πού είνε τό μένα δεν τό περμένα, άν και κάτι μούλεγε πώς δε θ' άργήσω να πετύχω...

Στ' άλλο φύλλο τού «Καλλιτεχνικού Κόσμου» δε συνεχισούμε. Κ' είνε τό δεύτερο τούτο κομμάτι άληθινά παραμυθένιο. Γιατί ός διασάσετε, πώς τυχαία — ό πώς μαρτυρά είνε όλα τά πράγματα στη ζωή — η κ. Τασοπούλου συναντήθηκε με την τέχνη και την άκολούθησε. Και τελειώνει τό δεύτερο πούτο μέρος με τό ξαναγύρισμα στην πατρίδα και την εμφάνισή της από τό ραδιοφωνικό μας για να παραχωρήσει θέση σ' άλλο άστέρι πού με τό λαμπρό πού φός, καταναύαζε τά δυό ήμισφαίρια τού κόσμου.

ΜΙΝΩΣ Κ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ Κον Α. Γ. Άσσημακόπουλον, Ν. Ίωνία.—Συνεγασίσα σας ελήφθη αλλά ο χώρος της εφημερίδος μας δεν μάς επιτρέπει να την καταχωρήσωμεν. Άν έχετε τίποτα πύ μικρό στείλτε το. Διά τά καλά σας λόγια ευχαριστούμεν.

ΘΕΑΤΡΟΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ

(Συνέχεια εκ της 3ης σελίδος) του με πιστόλι σ' ένα καταγώγειο τού Μπρούκλιν. Είχα παραγγιγή τό προηγούμενο θράσος μ' έναν Ισπανό ναυτικό πού είνε μιλήρας: άπρεπα γιά τους Έλληνες. Και ο άμύμητος Μήτσος σινεχίζε: τή διήγησή του: — ...Μού είχαν πη πως ο αντίπαλός μου ήταν θεινός σκοπευτής, πώς μπορούσε να περάση τή σφαίρα τού πιστολιού του άκμα και μέσα από ένα δαχτυλίδι.

— Και δέν δειλιάσε κυρ — Μήτσος; — Εγώ; Μά ποιός Ρωμιός είνε καλύτερος σκοπευτής από μένα; — Λοιπόν; — Η μονομαχία θα γίνονταν τό πρωί στις 5, έξω από τή Νέα Υόρκη, έννοείται κρυφά από τήν Άστυνομία. Η άπόστασις είνε όριστή στα 12 όμίλια. Με χέρι σταθερό τράβηξα τή σκανιδάλη τού πιστολιού μου σαν ο έξουστό δοτημένος μέσ έδους τό παράγγελμα: «Πόρ»!...

— Και τόν σκότωσε κυρ — Μήτσος; — Δυστυχώς!... — Όθρα κ' αυτός... θάνα, τού είπα κάποιος από μάς.

Κι' ένας τρίτος, θωρρά ο Καλαποθάκης: — Τότε τί μάς έλεγετε για τή σκοπευτική του δεινότητα; Και ο Μοσχονάς, χωρίς να φανη πώς παρηλάττει συνέχισε: — Μάλιστα, κύριε, για τήν σκοπευτική μου ικανότητα και τήν δική μου και τού αντίπαλου μου! Φαντασθήτε πώς με τήν ακ-

πυροσκόπησι ή σφαίρα τού πιστολιού μου πήγε και... σφηνώθηκε στην κνήμη τού πιστολιού τού άλλου και έκείνου ή σφαίρα... έφραξε τήν κνήμη τού... δικού μου πιστολιού!...

Μπρός στην τερατολογία αυτή τού καλού μας φίλου κανένας μάς δέν έδειξε πώς είχε αντίρρησης. Άνοιξαμε διάπλατα τό στόμα δέν εδθεν θαυμασμό, τόν συχαρήκαμε για τή σκοπευτική του δεινότητα κ' ο μακαρίτης, ο Ρήμος ο Φιλλύρας, τόν προσφώνησε μ' αυτός τούς στίχους:

Αφού τής Σφαίρας Μοσχονά (σχονά) έγύρισες τά πέρατα και μονομάχος γίνηκες θεινός στη ζηνητεία, τί σούθε και μάς τσαμπουνας τέτοια σημεία και τέρατα. Αφού μια σφαίρα δέν βοθηεί να πλάσσει τήν φευτιά.

Ο καλοκάγαθος Μοσχονάς άκούσε τούς στίχους τού Φιλλύρα τόν κούταξε στην άρχή άγριοπιά, ύστερα τανίστικε άπειλητικά, άμείως κατόπι έπαλώθηκε νοηχελικά στη φάθινη πολυθρόνα του κ' άφρησε να τού ξεφύγη τό πλατύ του γέλιο πού τόσο τόν έκανε αγαπητό σε όλους μάς.

Μά αν δέν πούσμε και κανένα τέτοιο θρέ παιδιά πώς θέλετε να περάση ή νύχτα μας!... Και θμός οι νύχτες μας περνούσαν πάντα θιωρρα, πάντα χαριτωμένα, πάντα έξυπνα, πού σκεδόν ποτέ τό χαμογέλιο δέν μάς έξανάγκασε να σκεφθώμε πώς στα σπίατα μάς ύπήρχανε κρεβάτια πού μάς περιμέναν!

ΜΑΝΟΣ ΚΑΡΕΛΛΑΣ

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Γιατί, λοιπόν, είμαι «κατώτερο» είδος; Μ' έτίμησαν συγγραφέις πού άφισαν όνομα στο θέατρο και τό κρατάν άκόμη: ο Δημητρακόπουλος, ο Άννινος, ο Τσακόπουλος, ο Μωραϊτίνης, ο Βότης. Συνθέτες σαν τό Σακελλαρίδη. Και δέν άρνήθηκαν να μ' έρμηνεύσση, σε παλιότερα χρόνια, μια Μαρίκα Κοτοπούλη, πού έπαιζε μια σαιζόν τήν «Ιφιγένεια» και άλλη επιθεώρησι, χωρίς να αισθάνεται την καλλιτεχνική της ύπόστασι να μειώνεται. Γιατί, λοιπόν, είμαι κατώτερο είδος; Γιατί; Μού φαίνεται μάλλον, πώς έχετε παρεξηγήσει τήν έννοια της σοβαρότητας και νομίζετε πώς άπαραίτητη φυσιογνωμία τού θεάτρου πρέπει να είνε τό κατσούφιασμα, ή θλίψις, ή μεγαλοπία και κάποτε, ή άκαταληψία. Άναθεωρήστε, λοιπόν, τις άπό-

ψεις σας. Όπλισθήτε με λίγη καλή θέλησι και καταδεχθήτε να με νοιώσετε, να μμητε από πνεύμα μου, τό λίγο ή πολύ, να κατανοήσετε τό ρόλο πού παίζω κ' έγώ τού θεάτρου. Κι' αν δέν είμαι έντελώς τού γούστου σας, σπως είμαι, έλάτε να με βοηθήσετε να γίνω καλύτερη. Άλλά κ' αν έπιμείνετε στήν καθυστερημένη σας αντίληψη για τή σοβαρότητα, δέν θα στενοχωρηθώ και πολύ. Ισχύς μου ή αγάπη τού λαού.

Αυτά θα έλεγε ή επιθεώρησι, πρós τούς κ. κ. «σοβαρούς». Κι' ο υποφαινόμενος δέν θα είχε, παρά να προσυπογράψη.

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

ΣΤΙΣ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΜΟΝΑΔΙΚΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΛΑΝΘΑΡΟΥΝ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τό περίφημο τραγουδιτικό ντουέτο «ΠΑΠΑΔΑΚΗ-ΜΑΡΟΥΔΑ» πού σημειώνει μεγάλη επιτυχία στο Ραδιοφωνικό Σταθμό με τό πλούσιο ρεπερτοριό. ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΜΑΡΟΥΔΑΣ

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

Από 10 μέχρι 17 Ιουλίου 1944 ΑΛΛΑΓΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή.

ΑΛΚΑΖΑΡ.—Πόγγος φαντασμάτων.—Όταν ο έρωσ φθιρνίζει.—Δευκό όνειρο.

ΑΕΛΛΩ.—Εοόνα μόνο αγαπώ.—Αγάπαμε.—Σού έμισιστούμαι τή γυναίκα μου.

ΑΝΕΣΙΣ.—Ερωτικά καπρίτσια.—Ματωμένη μάσκα.—Μινχάουζεν

ΕΣΠΕΡΟΣ.—Δις Καθηγήτρια.—Γιόχαν ο 1ος.—Τυφλός άγγελοσ.

ΘΗΣΣΙΟΝ.—Μόσα στή κάλαπα.—Κατά φαντασίαν μετράισα.—Πόγγος φαντασμάτων.

ΚΟΛΩΝΑΚΙ.—Η άδελφή μου και γώ.—Μελωδία μεγαλοπύλουσ.—Σας άρσεί η γυναίκα μου.

ΡΟΥΑΓΓΙΑ.—Αγάπαμε.—Από τό έρωτα στο έγκλημα.—Όταν αμύγουν τ' άθήνια.

ΤΟ ΝΕΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Δ. Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ ΣΤΟ «ΜΑΚΕΔΟ»

Προχθές Σάββατο έδόθη εις τό θέατρο «Μακεδόν», από τό θίασο Ι. Στυλιανόπουλου με σύμπραξιν της Καίτης Βερόνης και τού εκλεκτού τενορού κ. Θάνου, ή πρώτη της μετά τόσου ένδιαφέροντος άναμενόμενης μουσικής κωμωδίας τού κ. Δ.Κ.Ευαγγελίδη «Φρενοκομείο τού γάμου» με μουσική τού διαλεχτού μαέστρου και συνθέτου κ. Μ.Θεοφανίδη. Τό έργο είνε διανοημένο με άρκετά κωμικά επεισόδια πού διαρκώς κρατά τό θεατή σε μια ευχάριστη θέσι. Σχετικό κριτικό σημείωμα θα γράψη ο θεατρικός συγγραφέας και συνεργάτης μας κ. Άπ. Μαγγανάρης στο προσεχές φύλλο.

«ΟΑΣΙΣ» Επιχειρησις Γ. ΝΕΓΡΗ-Φ. ΜΙΚΑΛΑΤΟΥ Κάθε μέρα Δύο Παραστάσεις Με τούς πύ δημοφιλείς ΒΣΣΟΥΣ της Έπιθεωρήσιω ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ Γ. ΛΑΖΑΡΑΤΟΥ Συνθέτης Μ. ΣΟΥΓΙΟΥΝΤ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ «Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ» (ΛΕΝΟΡΜΑΝ 97) Σημειώνει μεγάλο σουξέ ή δρχήστρα τού συμπαθ. συνθέτου κ. Γ. ΚΑΡΔΑΜΗ με τόν ντιζέρ και καθαρίστα ΤΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΟΤΟΠΟΥΛΟΝ και τούς κ. κ. Χ. ΜΟΥΡΑΜΠΑΝ ΕΜΜ. ΤΩΜΑΔΑΚΗΝ και Π ΤΣΑΝΙΚΟΝ Κάθε Σαββατοκύριακο εμφανίζεσαι και ο γνωστός ποιητής και κομπερασιέ κ. ΧΡ. ΠΥΡΠΑΣΩΝ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΒΑΡΙΕΤΕ

Ζερ και τήν Μιράντα, θα εξακολουθήσιν επί μακρόν τάς παραστάσεις του.

ΑΝΑΡΕΛΔΗ Τελευταία έβδομάς της «Κυρίας δέν με μέλλει» εις τό θέατρον Άνδρεάδη. Από τής έρχομένης Δευτέρας, ο θίασος θα παίζη τήν ώριστάτην νεομανικην κωμωδίαν πού λέοθέντε «Κυρία άς άγαπά», κατά μετάφρασιν Β. Άργυροπούλου.

ΑΚΡΟΠΟΛ Έπίσης τελευταία έβδομάς τών «Τριών Βάλς» από τόν θίασον Μαιρς Άρβών με τόν Δημήτρη Χόρν. Από τής Δευτέρας ο θίασος θα παίζη τήν κωμωδίαν «Δικτατορία Γυναικών» τών Γερμανών συγγραφέων Σουτζ και Χάλλερ.

ΠΑΡΚ Άπό τής προχθεσινής Τετάρτης παίζεται ή νέα μουσική κωμωδία τού Άλ. Λιδωρικη «Δέκα καρδιές χτυπούν».

ΣΑΜΑΡΤΖΗ Παίζεται πάντοτε ή μεγαλύτερα έφετηνή επιτυχία «Μαρία Πενταγύπτισσα» Γιανουκάκη — Σακελλαρίου με μουσική Σακελλαρίου.

Δοκιμάς δέν άρξισεν ο θίασος Μπλιάδης εις νέον έργον, δεδομένου ότι κατά τάς πιθαμύτερας προβλέψεις, ή «Μαρία Πενταγύπτισσα» δε κρατήσιν τό πρόγραμμα τού θεάτρου μέχρι λήξεως τής σαιζόν.

ΠΕΡΟΚΕ Πυρετωδώς έτοιμάζεται διά τήν προσεχή Τετάρτη ή νέα επιθεώρησι τών κ. κ. Παπαδοκά, Άσσημακόπουλου και Επυροπούλου με μουσικήν Παπαδοπούλου «Έγλατε Έλευθερο».

ΕΡΜΗΣ Μετά τήν επιθεώρησιν τών κ. κ. Πετρά-Κιούση, πού προκαλύσαν πάντοτε εξαιρετικόν τό ένδιαφέρον τού κοινού, έπρόκειτο ν' αναβισασθί επιθεώρησις τού Γ. Θιοβίου. Ηδπ, ο θίασος Κυριακού Άλθεν εις συνεννοήσεις μετά τού κ. Χρήστου Γιαννακοπούλου, ο όποιος και ανέλαβε να γράψη τήν νέαν επιθεώρησιν.

ΟΑΣΙΣ Είς εισπράξεις προνοείται ή «Οασις. Παίζονται προγράμματα τού συγγραφέως κ. Άλ. Σκελερίου και άλλων. Από τής παρελθούσης έβδομάδος, εμφανίζονται εις τήν «Οασις» και οι κ. κ. Κοκκίνης και Μακρής.

ΒΑΡΙΕΤΕ ΠΕΥΚΑ Καθημερινώς πληθύνονται οι θεαταί τού βαριετέ «Πεύκα», τού κ. Α. Ζερβού. Έξαιρετικην επιτυχίαν έχουν ή νέα ντιζέκ Μάγια Καβός και ο νέος κομπερασιέ Άρίας.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ Έπίσης συγκεντρώνουν πολλήν κ' εκλεκτόν κόσμον τά Παναθήνια με τούς κ. κ. Μακρην, Κοκκίνην, τας κ. Χαντά, Αλίαν Λύς, τόν μαέστρον

Σπαρτάκον και όλο τό εκλεκτόν συγκρότημα. Τό πρόγραμμα τού κ. Σακελλαρίου, ύπερπυτικώς όπως πάντοτε.

ΛΟΥΣ Μεγάλες πιέννες σημειώνονται πάντοτε εις τό «Λούς» τής Λεωφόρου Άλεξάνδρας. Τό δεύτερον συγκρότημα τού μαέστρου Παπαδοπούλου (πρώτον είνε τό θεατρον Περροκέ) με τούς Μαυρέαν — Αύλωνίνην, Πρινεάν κλπ. επί κεφαλής, συγκεντρώνησι τό μεγαλύτερον ένδιαφέρον τής Λεωφόρου Άλεξάνδρας.

ΖΕΦΥΡΟΣ Ο άείκιντος και συμπαθέστατος Λάσκος εις τό βαριετέ τού «Ζεφυρός» θριαμβεύει όπως πάντοτε.

Ο λαοφιλέστατος Μπτσάρας, ο Κοντογιάννης, ή Φωφή Χαρμπί, ή άδελφή Λιομια και Νάντια και όλο τό συγκρότημα τού Λάσκου καταχειροκροτείται

Ιδιαίτερον επιτυχίαν έχει ή μοναδική μας ντιζέζ Κάκια Μένδρη.